

LISTY Z AURA – PONTU

LÉTO 2023

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

aura-pont@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Petr Zelenka

BECKHAM

13 postav - 5 m, 4 ž (z toho vícerole 1 m, 2 ž)

tragikomedie o bulváru

Komedie ze světa bulváru. Co se vlastně stalo mezi fotbalovou hvězdou Davidem Beckhamem a jeho sekretářkou Rebekou Loos na podzim roku 2004? Byl to jen nevinný flirt? Možná. Jenže Max Clifford, šedá eminence britského bulváru, se rozhodne z toho udělat skandál století a udržet jej na titulních stránkách světového tisku dlouhé týdny. Vášnivý podvodník, který stál za největšími skandály naší doby, přes třicet let cynicky žongloval s intimními informacemi ze života světových celebrit. Jedněm pomohl k vzestupu a slávě, druhým do vězení. Co žene kupředu člověka, kterému není nic svaté?

Výtečná hořká komedie byla ve světové premiéře uvedena ve Studiu DVA v březnu 2022 s Jaroslavem Pleslem v hlavní roli.

Vojtěch Matocha, Lenka Smrčková, Pavel Khek

PRAŠINA

7 m, 4 ž (premiérové obsazení)

Dramatizace úspěšného českého bestselleru.

Prašina je tajuplné místo uprostřed Prahy. Nikdo neví proč, ale na Prašině nefunguje elektřina. Lamy tu nesvítí, tramvaje nejezdí, rádio nehraje, mobil je bez signálu. Jako kdyby se tam zastavil čas, ale zdání klame. Trojice nerozlučných kamarádů Jirka, En a Tonda začnou pátrat po tajemstvích z minulosti. Čelit musí řadě nebezpečí, které prověří nejen jejich odvahu, ale také jejich přátelství...

Premiéra této dramatizace proběhla v Klicperově divadle v Hradci Králové v prosinci 2022.

Markéta Kočí Machačíková

PŘEKVAPENÍ!

2 m, 3 ž

situační komedie

Péťa má plán, jak představit svou krásnou přítelkyni rodičům. Pod záminkou, že si jenom vyzvedne vyprané prádlo, se s Nelou zastaví v jejich bytě. Nikdo ale není doma. A když se prozradí, co měl Péťa v úmyslu, Nela „překvapivě“ nechce zůstat, ačkoli se jí zasekl zip na šatech. Péťa tedy jedná: Nelu v bytě zamkne a běží pro nové šaty.

Do toho se vrací domů Dana (Pětova máma), která ke svým dnešním narozeninám dostala v práci parádní vyhozov, a Petr (Pětův táta), který má pro Danu kytku a – pokud se na něj nakonec dostane – možná taky ten nejlepší dárek, co kdy dostala. Petr se ale chová značně podezřele. Navrch Dana pozná, že se Petr s tou polonahou slečnou, která chce jen zoufale pryč, patrně zná. Nepomáhá ani opakované prohlášení Péti, že Nela je *jeho* přítelkyně, protože je to v jeho téměř třiceti letech první dívka, kterou jim přišel představit.

Není divu, že i takové skvělé, hodné, milé, usměvavé a nekonečně trpělivé ženě jako je Dana tohoto horkého pátečního odpoledne začne trpělivost docházet...

Situační komedie plná otoček a nečekaných kroků, která rozehrává situaci jednoho trochu trapného setkání s rodiči a neplánované oslavy narozenin. Zabývá se tématy, jako je stárnutí, „ženskými“ a „mužskými“ rolemi a jejich rozdělením v domácnosti i v práci, stereotypy – ale překvapivě. Protože věci nejsou vždycky tak, jak se zdají být. A pravděpodobnost, že se stane něco nepravděpodobného, je velká.

Obsazení je pro dva páry (kolem 30 a kolem 50) a jednu mladší dívku (zhruba 17–25 let, která hraje poměrně menší, ale podstatnou roli).

Jan Duncan Hammer

DRÁKULA VS. FRANKENSTEIN

5 m, 2 ž

hororová komedie

Hororová komedie objasňující pozadí vzniku nejslavnějších hororových příběhů.

Píše se rok 1896 a Jules Verne právě dopsal svůj Vynález zkázy, v Budapešti byla otevřena první linka metra a v časopise National Geographic poprvé otiskli fotografii nahých ženských ňader. A kdesi v Transylvánii se otevřely dveře prastaré krčmy a vešel jimi jeden zvědavý muž. Jen díky němu máme dnes příležitost odhalit historiky i romanopisci opomíjenou kapitolu dějin, ve které se prokletí nejslavnějšího upíra střetne s šílenstvím neméně známého vědce.

Konečně dostanete možnost prožít ten zaručeně pravdivý příběh, který se stal předlohou hned několika klasických titulů hororového žánru...

Jan Duncan Hammer

MOTOREST FAVORIT

4 m, 2 ž

Mysteriózní komedie s mrazivými momenty a přesahem k přemýšlení.

Tajuplný příběh, který se jednou může přihodit i vám. Na nějakém odlehlém, zdánlivě opuštěném místě, kde se vám bude zdát, že se zastavil čas. Náhle si uvědomíte, že přestalo být zřetelné, jestli je vše kolem vás ještě skutečné, nebo už je to jen sen. Vítejte v motorestu Favorit...

Nové překlady

Stefan Vögel (Německo)

BOTY KABELKY CHLAPI (*Schuhe Taschen Männer*)

přeložila Iva Michňová

3 m, 2 ž

vztahová komedie

Tessa opustila před pěti lety Ralfa, jenže teď jí pro změnu opustil rockový hudebník Rainer. Co jenom dělá špatně? Vždyť jí kromě mužů chybí jen boty a kabelky. Je v koncích a rozhodne se pro nemožné – získat zpět svého bývalého manžela. Rozjede se za ním a ubytuje se u něj přes noc. Ráno mají přijít k Ralfovi na pozdní snídani kamarádi Nadine a Eric. Jenomže ani zde není nic jako dřív a Nadine a Eric už nejsou pár - Nadine je totiž s Ralfem. Ale to je tajné, Tessa ani Eric to nevědí. Aby toho nebylo málo, není to jediné tajemství, protože Eric a Tessa toho mají také hodně co skrývat. Není náhoda, že Tessa opustila před pěti lety Ralfa a že se Nadine nedávno rozešla s Ericem. A do toho všeho se objeví Rainer. Kdo koho a proč tedy opustil? A kdo se ke komu vlastně vrací? Renomovaný dramatik Stefan Vögel opět potvrzuje, že zůstává mistrem komediálních vztahových zvratů.

Sebastian Barry (Irsko)

PÝCHA PARNELLOVY ULICE (*The Pride of Parnell Street*)

přeložila Jitka Sloupová

1 m, 1 ž

Vykradač aut Joe a krásná Janet, „pýcha Parnellovy ulice“, milují své dva syny i sebe navzájem a spolu oplakávají svého nejstaršího, který zahynul při pouliční nehodě. Jednoho dne roku 1990 však Irsko podlehne na mistrovství světa ve fotbale Itálii a všechno se změní...

Dva navzájem se proplétající monology vyprávějí, co se stalo dál: události osudné noci oba manžely možná navždy rozdělí – Janet s dětmi se uchýlí do azylového domu, nešťastný Joe propadne drogám... Následující roky vidíme očima obou protagonistů – Irsko bohatne, ale oni dva se každý zvláště dál potácejí na společenském dně... Ve šťavnaté irské angličtině se stejně proslulým irským humorem nás provázejí svým pohnutým životem, z něhož však nikdy nezmizela láska či alespoň vzpomínky na ni - až k setkání na konci Joeovy cesty...

Sebastian Barry (1955) je jedním z nejoceňovanějších současných irských básníků, dramatiků a romanopisců. Tato hra měla světovou premiéru v londýnském Tricycle Theatre v provedení irského souboru Fischamble v září 2007.

Tina Müller (Německo)

TLUSTOKOŽEC (*Dickhäuter*)

přeložila Iva Michňová

3 herečky / herci

hra nejen pro děti

Úsměvná i dojemná pohádka pro děti i dospělé, která v leccěms připomene absurdní pohádky Miloše Macourka. Do třídy 2.B přibude nový žák. Ale nezapadá mezi ostatní: Lou neumí pořádně žvýkat žvýkačku, legíny mu vůbec nepadnou a zamotává se do švihadla. Protože Lou je nosorožec. A ať se snaží zapadnout mezi ostatní sebevíc, brzy si s ním už nikdo nechce hrát, žáci se mu posmívají, škádlí ho a dělají mu naschvály. Nosorožec ve škole, to přece není normální, myslí si děti i jejich rodiče. Není

nakonec nosorožec nebezpečný? Nebylo by lepší umístit ho do zoo? Ale děti přeci jen najdou způsob, jak spolu navzájem vycházet - protože se ukáže, že každý z nás je v něčem také trochu nosorožcem... Poučná i vtipná pohádka byla uvedena v Theater Fallalpa v Curychu v lednu 2017.

Stephen Karam (USA)

LIDÉ (Humans)

přeložila Kristýna Hulcová

2 m, 4 ž

komediální drama

V mezonetovém bytě newyorského Chinatownu, kam se právě nastěhoval mladý pár Brigid a Richard, se o Dni díkůvzdání nad tradičním krocanem s nimi schází celá Brigidina rodina z New Jersey: rodiče Erik a Deirdre, dementní babička Momo a lesbická právnička Aimee, starší Bridigina sestra. Ač na prestižním Manhattanu, nepatří nově získaný byt právě k nejluxusnějším, spíše naopak: obnažené trubky, příležitostné procházky švábů, neustálé nápory hluku, přičítané převážně čínským sousedům, i připomínky živelných a jiných katastrof (pád „dvojčat“), které jižní Manhattan potkaly v nedávné době. Není jasné, zda tento „startovací“ byt nezůstane pro Brigid a Richarda i „cílovým“.

Ještě horším se postupně začíná jevit situace Brigidiny původní rodiny: Deirdre i Erik jsou zřetelně vysíleni péčí o jeho matku, Deirdre má zřetelně na Erika dopad i z jiných důvodů – a Aimee? Ta se právě dozvěděla, že se nestane společnicí ve své firmě, což znamená, že ji musí opustit, její partnerka se s ní definitivně rozešla a ji samotnou čeká nepříjemná břišní operace. Velký rodinný smysl pro humor jen s velikými obtížemi překonává všechny tyto rány. Překoná i tu novou? Erik se během slavnostní večeře neopíjel pivem náhodou: musí rodině přiznat, že po téměř třiceti letech přišel o svoji práci školního správce, protože se zapletl s jednou z učitelek. A tím ztratil i svůj nárok na penzi.

Text, který by se takto popsaný mohl zdát až groteskně vyostřenou ilustrací statistické tendence zhoršujícího se postavení americké střední třídy, vyniká ovšem jemnou komediálností situací i charakterů. Nadšená newyorská kritika varovala, že lepší hru diváci v okolí Broadwaye neuvidí!

Hra měla premiéru v chicagské American Theater Company už v listopadu 2014, newyorská premiéra se v nastudování Roundabout Theatre Company v Laura Pels Theater (off-Broadway) konala v říjnu 2015. Hra byla nominována na **Pulitzerovu cenu 2016**, získala cenu za nejlepší hru **Tony 2016** (inscenace na Broadwayi) a získala cenu **Drama Desk Award 2016**.

Fred Apke (Německo)

STRAŠNĚ SMUTNÉ (Furchtbar traurig)

přeložili Ondřej Šrámek, Igor Šebo

1 m, 1 ž

hořká komedie

Hořká komedie současného německého autora, jehož texty se hrají především v Německu a Polsku. Jejich obliba vychází především z často absurdního humoru, ale především z toho, že poskytují dostatečně volný prostor pro herecké uchopení postav podle naturelu a osobnosti představitele.

On a Ona, oba ve středních letech, se náhodou sejdou na opuštěném místě nad srázem do propasti. Je noc. Ti dva si lezou příšerně na nervy, ale ani jeden nechce odejít. Postupně jsou jeden druhému ochotni přiznat, proč přišli: aby ukončili život, který je dusí. Prožitý šok, kdy On náhodou málem skončí na dně propasti, je přinutí začít uvažovat reálně...

Oleg Bogajev (Rusko)
MRTVÉ UŠI (Mjortvyje uši)
přeložila Ivana Ryčlová
8 m, 3 ž
komedie, satira

Vedlejší postavy Bogajevových her jsou často osobnosti ruského i světového veřejného života. Bývají to jak osobnosti dosud žijící, tak i zemřelé (politici a vojevní představitelé, spisovatelé a umělci). Právě spisovatelé, resp. klasici ruské literatury, jsou postavami Bogajevovy hry *Mrtvé uši* (což je slovní hříčka na známé dílo N. V. Gogola *Mrtvé duše - Mjortvyje uši*). Zápletkou hry je setkání hlavní hrdinky Ery Nikolajevny s Puškinem, Gogolem, Tolstým a Čechovem, kteří jsou vyhnáni z místní knihovny a nastěhují se do Eřina bytu. Bogajev zde otevírá druhé ze svých témat – postoj společnosti k odkazu předchozích generací a ke kletbám kulturního dědictví.

Knihy ruských klasiků či např. staré radiopřijímače značky Telefunken uvedené v této hře byly dříve potřebné, dnes jsou na obtíž. Všichni na ně zapomněli a nikdo je již nepotřebuje. Ale i tyto předměty a knihy chtějí nalézt své místo v dnešním světě...

David Bowie, Enda Walsh (Velká Británie)

LAZARUS

překlad libreta Michal Zahálka

5 m, 6 ž

muzikál podle románu Waltera Tevise *The Man Who Fell To Earth*

Mimozemšťan Thomas Newton přiletěl na Zemi, aby obstaral vodu pro svou vyprahlou planetu. O roky později je stále zde, chová se téměř jako obyčejný obyvatel zeměkoule, opíjí se ginem a trápí se ukončenou láskou. Zemřít nemůže, přesto očekává vykoupení. Když do jeho života vstoupí další ztracená duše, propadá Newton naději – mohla by mu pomoci absolvovat vysněnou cestu domů?

Poslední hudební pozdrav Davida Bowieho tematizuje věčný život. Spojil své síly s irským dramatikem Endou Walshem a krátce před svou smrtí uvedl tento muzikál v malém divadle na Off-Broadwayi, sklidil s ním ale velký úspěch. Muzikál vychází ze zfilmování sci-fi románu z roku 1976, v tomto filmu hrál Bowie hlavní roli.

Muzikál je na hony vzdálen jiným Bowieho hitům, jde o zašifrovanou meditaci o smrti a nemilovaném životě – tato tajemnost a poezie stojí ve skvělé symbióze s hudbou.

Obsazení orchestru: Key I, Key II, Pos, E.B., Sax, bicí, Git I, Git II.

Muzikál byl poprvé uveden v únoru 2015 v New York Theatre Workshop, poté se setkal s velkým úspěchem rovněž ve Velké Británii. U nás muzikál poprvé uvedla Městská divadla pražská v říjnu 2019.

Carlos Be (Španělsko)

MARISSA aneb SEDM NEÚSPĚŠNÝCH POKUSŮ O SEBEVRAŽDU

(Marissa o siete intentos fallidos de suicidio)

přeložila Marcela Klimešová

1 ž

černohumorné monodrama

Příběh o duševním zdraví, Alzheimerově chorobě, rozbitém každodenním životě, o berlích, o náhlé lásce – ústřední postava Marissa jako by utekla z komedie Pedra Almodóvara: zjistí, že ji manžel podvádí s její nejlepší kamarádkou, vyhodí manžela z domu a poté se vrhne z balkónu, jenže bydlí v bytě v prvním patře a pod okny zrovna parkuje auto s květinami – Marissa si pouze zlomí nohu...

Příběh je s nádechem humoru rozkročený mezi dramatem a eposem, mezi monologem a přímým oslovením diváků. Ti vstupují do Marissina vnitřního světa, aniž by se od nich očekávaly morální soudy. A přestože sled událostí by mohl připomínat parodii, je příběh velmi věrohodný. Vzrušující, vtipná i dojemná, upřímná i zábavná hra o vůli žít byla uvedena v Teatro Nacional de Bogotá v roce 2022, poté v roce 2023 v La Badabadoc Teatre v Barceloně.

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Margaret Perry (Irsko)

PARADISE NOW! (Do ráje!)

6 ž + ženský hlas

komedie, satira

Paradise Now je společnost prodávající luxusní, ale dostupné esenciální oleje funguje na pyramidovém schématu a zaměstnává pouze ženy. Ty postupují po žebříčku hierarchie prodejekyň od „půdy až k orchideji“. A kdo by nechtěl být orchidejí! Jenomže těžko se dá mluvit o ráji - je to tvrdá práce a rozhodně není pro všechny. Úspěšné mohou být pouze odhodlané, dravé a ambiciózní ženy. Ale má to i své výhody, jsi svým vlastním pánem – vlastně paní, můžeš pracovat, kdy chceš a kde chceš, a některé orchideje vydělávají i šestimístné sumy. Ale jak při tom všem zůstat sama sebou?

Děj se odehrává v Londýně a v Brightonu, postavy tvoří šest žen – Alex (35), Gabriel (63), Baby (59), Laurie (34), Carla (25) a Anthie (29). Každá z postav, které se staly prodejkyněmi esenciálních olejů Paradise Now, má pro toto rozhodnutí jinou motivaci. Pro Alex je to místo seberealizace, Gabriel chce finančně pomoci své sestře Baby, která pracuje v obchodě s oblečením, Laurie chce zaplatit náhrobek své zesnulé dcery, Carla pracuje v televizi, ale nedaří se jí tak, jak si představovala, prodej esenciálních olejů je pro ni možností, jak naplnit svou touhu po úspěchu. Její partnerka, tanečnice Anthie, je podobně ambiciózní, avšak vydala se cestou castingů a vytrvalosti, zatímco firma Paradise Now vede k rychlému, ale pomíjivému úspěchu, jak se nakonec na vlastní kůži přesvědčí Gabriel.

Kompozice hry využívá svižnou výměnu replik a ukazuje různé děje na různých místech, z reality vybočuje díky zveličování některých scén až do absurdity.

Hra byla poprvé uvedena v Bush Theatre v Londýně v prosinci 2022. Margaret Perry je současná dramatička původem z Corku v Irsku. Její první uveřejněnou hru *Porcelain* si vybralo v roce 2018 Abbey Theatre v Dublinu, hru autorka později upravila také pro BBC Radio 4. Její další hra *Collapsible* získala cenu na Vault Festivalu v roce 2019 a na dublinském festivalu Fringe v tomtéž roce.

Norm Foster (Kanada)

MY HERO (Moje hrdinka)

2 m, 1 ž

komedie

Velmi povedená hra, kde se můžou „blýsknout“ dva starší herci. Corrine je právnička, která odešla předčasně do důchodu, když si uvědomila, že není v oboru dobrá. Práva kdysi vystudovala jen proto, aby nebyla jenom „přívěsek“ ke kariéře svého manžela, slavného kanadského hokejisty. Ten kdysi dávno tragicky zemřel a Corrine teď žije v jednom domě se svým nedávno rozvedeným synem Jimem. Zesnulého manžela velmi milovala a musela se starat o syna, takže si dlouho nikoho nehledala. Ale konečně se na ni usměje štěstí a jde na rande se svým zahradníkem Randym. A vyjde to! Jenže Corrine je zamilovaná po hrozně dlouhé době, neví, jak se chovat, co říct, prostě jak na to. A jakmile má dojem, že jí randění jde, objeví se syn a všechno pokazí. Něco se tedy musí stát. A stane se toho dost. Snad to tedy Corrine a Randymu vyjde...

Svižná konverzační komedie se sympatickými postavami, kterým prostě musíte držet palce. Všechny tři role mají co hrát, protože autor je herec a většinou píše hry, v nichž se sám objeví v premiéře.

Hra se právě překládá.

Enda Welsh (Velká Británie)

ARLINGTON: A LOVE STORY

1 m, 2 ž

dystopická romance

Orwellovsky laděná dystopická romance, jež nemá svou poetikou daleko od jeho libreta pro muzikál *Lazarus*, na němž spolupracoval s Davidem Bowiem.

Dívka Isla je od svých čtyř let zavřená v jakési sterilní místnosti připomínající čekárnu. Místnost monitorují kamery a odposlouchávají mikrofony. Vše se promítá na monitory počítačů, které se nacházejí ve vedlejší malé místnosti. Namísto Obvyklého muže (jinak o něm referováno není), který dříve obsluhoval počítače a skrze mikrofony poslouchal Isliny zasněné monology, přichází Mladý muž, informuje ji, že Obvyklý muž již nepřijde, a vyzve ji, aby si s ním povídala. Povídají si velmi formálně a přirozeně, jako kdyby mezi nimi žádná stěna nebyla, zarazí se však, když Isla ustrašeně zmíní, co viděla, když z okna její cely spadl závěs a ona se mohla podívat ven. Na to jí Mladý muž prozradí, že našel Obvyklého muže mrtvého v místnosti, v níž se on nachází, a oznámí Isle, že její čas nadešel a ona může opustit místnost.

Následuje taneční sólo jiné Mladé ženy, která ve své vlastní čekárně tančí svých posledních dvacet minut. Poté vyskočí z okna a zemře.

Ve třetím dějství se v čekárně ocitá Mladý muž, který předtím rozmlouval s Islou. Vypadá zbídačeně, jako by ho někdo dlouze a krutě mučil. Vyslychá ho hlas Dozorce, chce zjistit, proč odvedl Islu do lesa za městem a daroval jí tak svobodu. Nejdříve ho nutí odvyprávět dětskou vzpomínku ze svatby jeho strýce, čímž ho mučí. Nakonec ho vydírá příslibem dlouze odepíraného spánku, když mu prozradí, co viděl na cestě do práce v den, kdy se seznámil s Islou. Mladý muž začne vyprávět, na konci svého vyprávění zničehonic všechno zaplaví světlo a hlasitý zvuk. Naproti němu u zdi stojí Isla a zeptá se, co je jeho nejoblíbenější jídlo, dialog pokračuje, až nakonec Mladý muž usne.

Hra měla světovou premiéru na Mezinárodním uměleckém festivalu v Galway (GIAF) v roce 2016, kde získala od recenzentů velmi kladné ohlasy.

Igor Memic (Velká Británie)

OLD BRIDGE (Starý most)

2 m, 3 ž

příběh o válce

Příběh se odehrává v jugoslávském městě Mostar a v rozmezí několika let popisuje pohledem skupinky přátel válku v Jugoslávii.

Tři přátelé – Mina, Leila a Sasha se během soutěže, jejíž účastníci skáčou z mostu do vody, seznamují s chlapcem Milim, který přijíždí do Mostaru z chorvatského Dubrovníku. Jeho skok moc úspěchu neslaví, zato se mu podaří získat srdce Miny. Nejen jejich milostný vztah, ale i vztahy mezi samotnými kamarády, procházejí během zuřící války velkou zkouškou. V době, kdy si ale nikdo z nich nemůže být ničím jistý, jsou právě tyto vztahy a vzpomínky na společné zážitky tím, co je všechny drží pohromadě. Před začátkem války si všichni užívali bezstarostný život a snili o krásné budoucnosti. Po vypuknutí války přežívají bez vody a jídla v opuštěném bytě. I přesto, že je rozděluje jiná víra i místo narození, jsou jejich vzájemná pouta ale natolik silná, že je jen málo věcí dokáže obrátit proti sobě. Co ale s lidskou psychikou dokáže udělat krutost války a strach o své nejbližší a milované?

Příběh je vyprávěn Eminou – Minou po skončení války, kdy jí je kolem padesáti let. I tak jsou ale její vzpomínky velmi silné a dělají její vyprávění velmi emotivním.

Igor Memic je jugoslávský autor, který v současnosti žije v Londýně, tato hra je jeho dramatickým debutem, i tak se mu s ním ale podařilo po jeho premiéře v Bush Teatre (2021) získat ocenění v rámci

Ceny Laurence Oliviera (Outstanding Achievement in Affiliate Theatre Award). Memic je také držitelem cen Most Promising Playwright v rámci několika různých soutěží.

Vern Thiessen (Kanada)

BLUEBIRDS (Modráci)

3 ž

drama

Děj hry se odehrává ve Francii poblíž Étapes v kanadské všeobecné nemocnici během 1. světové války. Příběh vypráví o válečných zdravotních sestřích – přezdívaných „bluebirds“, kvůli svým modrým uniformám – jež sehrály zásadní roli při záchraně raněných vojáků během první světové války a jejichž náplní práce nebylo „pouze“ léčit zraněné a nemocné, ale starat se také o jejich psychické zdraví, psát dopisy za vojáky, kteří toho sami nebyli schopní, nebo utěšovat v dopisech pozůstalé.

Tři postavy Maggie, Christy a Bab se potkávají ve službě v nemocnici ve Francii poblíž fronty, kam jsou sváženi ranění vojáci. Každá z nich se do armády dostala z jiného důvodu, spojuje je pouze to, že studovaly ošetřovatelství. Jsou mladé, naivní a plné ideálů. Bab od účasti ve válce očekává dobrodružství podobná těm, o kterých jí vyprávěl dědeček, když byla malá, a sní o tom, že tak jako on o nich jednou bude vyprávět vnoučatům. Christy k přihlášení se do armády pobídl její přítel Jack, i oni považují válku za vzrušující dobrodružství. Maggie přišel povolávací dopis a doma musela nechat Annie, do které se zamilovala. Jsou mladé, plné ideálů, naivní, ale oddané službě. Postupně se poznávají, stávají se čím dál bližšími a společně prožívají hrůznou realitu výkonu práce armádní zdravotní sestry – dlouhé čekání a obrovský nápor raněných, a nakonec přicházejí o život při bombardování jejich nemocnice.

V textu se objevují repliky, které se opakují jako refrén a které ilustrují rutinu, v níž postavy žijí. Charakteristické pro hru jsou také dopisy, které postavy píšou svým blízkým a skrz něž lze nahlédnout do pozadí a nitra postav. Ačkoliv jsou v dramatu pouze tři postavy, tyto často mluví také za lidi, kteří jsou přítomní pouze ve vzpomínkách, díky tomu mohou postavy vést dialog také s nepřítomnými dědečkem, Jackem a Annie.

Autor je jedním z nejvýznamnějších kanadských dramatiků, za své hry získal několik cen, například Governor General's Award, Carol Bolt Award a Sterling Award. Hra byla poprvé uvedena v divadle New Brunswick v říjnu roku 2022.

Alan Plater (Velká Británie)

PEGGY FOR YOU (Peggy pro vás)

3 m, 2 ž

komedie

Komedie, ve které jméno divadelní agentky předchází jména jejích klientů.

Peggy Ramsay je uznávaná žena se silnou osobností, která během své dlouholeté praxe přišla do styku s nejrůznějšími autory i jejich prací – a stále má práce nad hlavu. Není tedy divu, že takové drobnosti, jako jméno vlastní asistentky, jsou pro ni velkou neznámou. Ke svým klientům je vždy ale upřímná a myslí jen na jejich (profesní) úspěch, takže když do její agentury jednoho dne přijde mladý začínající autor Simon, mají pro něho její opatrná slova naděje opravdu velký význam. Povaha, kterou Peggy oplývá, ale nemusí být pro všechny zcela stravitelná – její pohled na soukromý život a motivace jejích klientů, může být pro některé z nich po delší době přítěží.

Děj se odehrává v rámci jednoho dne v londýnské agentuře v šedesátých letech minulého století. Během tohoto dne je popsáno hektické pracovní nasazení nejen Peggy, ale i její asistentky Tessy a některých z jejích klientů. Zároveň hra podkryje i zásadní věci z jejich soukromí, které je motivují a ovlivňují v jejich práci.

Autor sám uvádí, že události ve hře jsou smyšlené, ale inspirované skutečnými událostmi, které se odehrály v průběhu dvaceti let. Anglický autor psal texty nejen pro divadlo, ale také pro rozhlas a televizi

(například krimi seriál Z-Cars). Je také držitelem ceny BAFTA za televizní seriál A Very British Coup. Tato hra měla světovou premiéru v roce 1999 v Hapstead Theatre, v hlavní roli s Maureen Lipmanovou. V tomto nastudování byla v rámci Ceny Laurence Oliviera nominována na Nejlepší novou komedii.

Kristen Da Silva (Kanada)

SUGAR ROAD (Cesta z cukru)

2 m, 2 ž
komedie

Třicátnice Hannah Taylorová provozuje svůj zděděný rodinný podnik – zábavní park Sugar Road – v malém, dvoutisícovém městě. Jesse Emberley je světoznámý muzikant, hvězda country music. Jejich velice odlišné životy se znovu protnou, dvanáct let poté, co spolu strávili noc pod hvězdami v Hannině parku. Jesse překvapivě přijme pozvání na koncert, který pro něj Hannah uspořádala, a po řadě peripetií a s přispěním Hanniných přátel mohou pokračovat ve vztahu, který se před lety „zasekl“. Druhý pár ve hře vytvoří překvapivě padesátník Ray, Hannin údržbář a kdysi obdivovatel její matky, a Hannina starší vrstevnice, její ztřeštěná přítelkyně Caroline, děvče se širokým srdcem a zemitým humorem, který jí pomáhá zvládnout náročný život na farmě. Kristen Da Silva opět originálně kombinuje romantickou zápletku s neutuchajícím přílivem přílehlých hlášek.

Komedie měla premiéru v Theatre Orangeville v říjnu 2017.

Herbert Ernest Bates (Velká Británie)

THE DARLING BUDS OF MAY (Poupata odkvétají v máji)

5 m, 6 ž, 4 dětské role
komedie, dramatizace

Rodina Larkinových bydlí na malebné venkovské farmě kdesi v kentském hrabství. V bezprostřední blízkosti rozkvétá les koberci modrých zvonků a jejich vůně omámí smysly stejně jako lahodný zpěv ptactva a milosrdný retro opar (50. léta minulého století), do něhož je celý příběh plný žánrových postaviček zahalen. Mamka (Ma) je mile kulatá, neustále připravuje jídlo či pití a jakékoli životní zvraty přijímá s absolutním klidem. Taťka (Pop) miluje svoji rodinu, práci a život vůbec. Na všechno jde selským rozumem a daří se mu po všech stránkách dobře. To, že se u něj doma objeví mladík z berního úřadu, protože pan Larkin už nějakou dobu nepodal daňové přiznání (natož aby odvedl jakoukoli daň, ty vůbec neuznává), nepovažuje za zásadní problém. Naopak je to možná dobrá příležitost, jak dceři, která čeká dítě, ale nemá k němu vhodného otce, opatřit ženicha. A tak se bledý plachý městský mladík dostane do zajetí neustálých pozvání k obědu, večeři, na silný drink, k pořádné (dobře placené, protože nezdaněné) práci, až se z něj během pár týdnů stane osmahlý, trochu osmělený chlapík, který se vzdá práce v kanceláři a nejstarší dceru Larkinových (nakonec to s tím těhotenstvím byl jenom planý poplach) Mariette skutečně požádá o ruku. Klan Larkinových, který se brzy rozroste o dalšího potomka, získává v panu Charletonovi cenného poradce, jak žít s berním úřadem v míru, aniž by to moc stálo.

Divadelnímu textu byl předlohou stejnojmenný román z roku 1958. Úsměvné příhody o venkovském svérázu jsou v Británii známé také díky televiznímu seriálu (The Larkins) z roku 1991 (zajímavostí je, že se zde v jedné ze svých prvních větších rolí objevila Catharine Zeta-Jones), který se dočkal nové verze v roce 2021.

Jonathan Spector (USA)

EUREKA DAY (Eureka Day)

3 m, 3 ž

Děj hry se odehrává na půdě americké soukromé školy Eureka Day v Kalifornii. Setkáváme se se skupinkou rodičů, kteří se každý svým způsobem podílejí na fungování školy – spolu s nimi se tak

ocitáme na několika setkáních, ve kterých řeší budoucnost této instituce. Hlavní téma se stáčí k otázce očkování dětí poté, co se zjistí, že se v jejich kolektivu začaly šířit nebezpečné příušnice. Během čím dál tím vyhrcovanějších diskusí, které se týkají zásadních témat rozdělující dnešní společnost, tak propukají spory nejen mezi vedením školy a rodiči žáků, ale také právě mezi samotnou vrchní radou. Zároveň se odhalují propasti mezi lidmi a extrémny, do kterých jsou někteří schopni dojít, když se snaží obhájit svůj vlastní názor. Ustojí škola, ale i samotná lidskost tento spor?

Hlavními protagonisty příběhu jsou Don – ředitel školy, Suzanne – žíví se jako „life-coach“ a je zásadně proti jakékoli vakcinaci, Carina – přistěhovalec, ale s poradami vedení už má mnoho zkušeností a nenechá se tak nikým zastrašit, Eli – otec od rodiny, kterou rozšíření příušnic velmi zasáhne, a May – matka samoživitelka, která má vztah s Elim. Každý z těchto rodičů má na určité věci rozdílný názor, do určité míry se ale dokáží tolerovat. Otázkou zůstává, jak dlouho jim tento tolerantní a kolektivní přístup vydrží.

Hra měla svou světovou premiéru v dubnu roku 2018 na prknech kalifornského divadla Aurora Theatre Company. Autor je držitelem několika divadelních cen (Aurora Theatre's Global Age Prize, Edgerton Award...) a jeho hry se uvádějí v divadlech po celém světě.

Cecil Philip Taylor (Velká Británie)

GOOD (Dobry člověk)

9 m, 5 ž

drama, tragédie

Děj dramatu se odehrává v Německu. Začíná rokem 1933, kdy se stal Adolf Hitler kancléřem, a sahá až k roku 1941, kdy bylo rozhodnuto, že se z koncentračního tábora v Osvětimi stane místo, kde bude probíhat „konečné řešení židovské otázky“. Autor ve hře sleduje postavu Haldera, který zprvu může působit jako vzor „dobrého“ muže, ale postupně přijímá narativ Hitlera a nacistické strany, ospravedlňuje antisemitské myšlenky, přijímá ideje nacistické propagandy a činí kroky, kterými se stává jedním z nacistické elity.

Profesor literatury John Halder je liberálně smýšlející intelektuál, snažící se být dobrým manželem, otcem, synem a přítelem, v průběhu dramatu ale převrací své morální hodnoty. Má vážně nemocnou matku, jejíž stav ho inspiruje k napsání novely, ve které se pozitivně staví k eutanázii. Ta zaujme německé pohlaváry, kteří mu na základě jeho práce vyjádří silné sympatie. Halderův nejlepší přítel je Maurice, psychiatr židovského původu, na kterého se obrací se svými neurózami a svěřuje se mu o tom, že mu v hlavě hraje hudba, která dokresluje různé situace v jeho životě. Maurice se Halderovi také přiznává ke svým obavám, a to z Hitlerovy rétoriky a z převzetí moci nacistickou stranou, ale Halder tyto obavy nebere vážně. Zlehčuje význam nacistické ideologie, ale postupem času se sám k této ideologii obrací a přátelé se začnou odcizovat. Halder vstupuje do nacistické strany, navazuje vztah se studentkou Anne, opouští rodinu a přijímá pozvánku stát se členem SS. Přitom svá rozhodnutí racionalizuje a obhajuje na základě morálky a humanismu. Drama končí obrazem, ve kterém se Halder setkává s velitelem vyhlazovacího tábora v Osvětimi Rudolfem Hössem.

Drama je rozděleno do dvou jednání. Text má mnoho dějových prostřihů a velkých časových skoků, prolínají se v něm obrazy. Postavy se často s promluvy obrací přímo k divákům. Významnou součástí hry je hudební složka, konkrétní skladby jsou uvedeny autorem.

C. P. Taylor byl skotský dramatik s židovskými kořeny, autor téměř osmdesáti dramát, tato hra je pravděpodobně jeho nejhranějším dramatem. Vznikla na objednávku od Royal Shakespeare Company a byla poprvé uvedena v září 1981 v londýnském divadle The Donmar Warehouse. Existuje také filmová adaptace této hry, která měla premiéru v roce 2008.

Beth Steel (Velká Británie)
THE HOUSE OF SHADES (Dům stínů)
5 m, 7 ž (celkem 19 postav)

„Smrt neumlčí nikoho, nejméně ze všech mrtvé.“

Drama sleduje několik generací rodiny Websterových po dobu pěti dekad od roku 1965 do nedávné minulosti. Osud rodiny z dělnického prostředí se promítá s politickým vývojem britské společnosti od prvních triumfů labouristů, přes Margaret Thatcherovou a Tonyho Blaira, až po situaci, která předcházela brexitu. Postavy se musí vypořádat s dynamicky se měnící situací, ale i se svou rodinou minulostí, která se znovu ztělesňuje ve stínech rodinného domu.

Autorka promyšleně pracuje s postavami, které v průběhu padesáti let stárnou, rodí se, umírají a někdy se i znovu zjevují. Rodinné drama řeší palčivá společenská témata, jako jsou ženská práva či potrat. V textu se nachází mnoho britských reálií, odkazy na konkrétní situace, či dokonce postava Aneurina Bevana, prvního ministra zdravotnictví z Labour party.

Beth Steel je považována za jednu z nejtalentovanějších dramatiček své generace. Její práce se často vyznačuje silným společenským a politickým sdělením. Narodila se v roce 1981 a mezi její nejznámější hry patří *Ditch*, *Labyrinth* a *Wonderland*. Její dramata byla uvedena v renomovaných divadlech v Británii, jako je Royal Court Theatre, Almeida Theatre a Hampstead Theatre. Její tvorba získala uznání kritiků i diváků a její hry byly nominovány na různé ceny. Tato hra byla poprvé uvedena roku 2022 v Almeida Theater v Londýně.

Angela Betzien (Austrálie)
CHALKFACE (Křídový povrch)
2 m, 4 ž
pedagogická komedie

„Pedagogika je věda i umění. Je to povolání, které je založeno na naději, že každé dítě, bez ohledu na to, jaké je, z jakého prostředí pochází a jakým autem jezdí jeho rodiče, jednou dokáže kompletně využít, co v něm je,“ cituje dlouholetá učitelka Pat krédo své nedávno zesnulé kolegyně. Myšlenka je to krásná i pravdivá, ovšem běžný provoz základní školy je trochu, nebo spíše hodně jinde. Detaily o událostech ve sborovně během jednoho akademického roku se dozvíme z této komedie.

Především je zde dvojice učitelek – vyhořelá Pat a čerstvá absolventka Anna, plná aktivního nadšení a víry, že dokáže zvládnout i malého potíživistu s šíleným jménem Hurikán Malý. Učitelský sbor doplňuje Steve trpící stihomamem (domnívá se, že ho pronásleduje otec jednoho z žáků, a tak děti pouze chválí) a Denis, která strávila poslední prázdniny na psychiatrii, nicméně se odtud vrátila těhotná. Ředitel Houston šetří, kde může (ignoruje chatrný stav topení, což se škole nakonec stane osudným), a frustrovaná sekretářka vede zákopovou válku proti svému nespravedlivému finančnímu ohodnocení. V takovém prostředí všechno kolotá a bobtná (Hurikán pracuje na svém modelu nukleárního reaktoru, školní morče nečekaně vrhne mladé, Anna odhalí finanční podvod a po celou dobu se budovou nese podivný zápach), takže není s podivem, že školní rok vyvrcholí velkým výbuchem. Ale přesto všechno skončí vlastně dobře. Autorka si vybrala maximálně vděčné prostředí a (i když se několikrát dotkne i bolavých míst školského systému) přiblížila ho radostně milosrdným pohledem sitkomu. Hra z roku 2022 byla velmi dobře přijata domácím australským publikem, nicméně má velký potenciál rozeběhnout se i po zahraničních jevištích.

Německy psaná dramatika

Ozvěny Mülheimer Theatertage 2023

Caren Jeß (Německo)

DIE KATZE ELEONORE (Kočka Eleonora)

1 ž

Eleonora je žena. Ale jednoho dne zjistí, že je vlastně kočka. Protože je finančně nezávislá a svobodná, nestojí její proměně nic v cestě. Nechá si ušít oblek z kočičí kůže a postupně odlidšťuje své stravování, spánek i společenské chování. Ve své hlavě vede rozhovory s doktorem Wildbruchem, terapeutem, který je fascinován jejím kočičím chováním. Vyjde najevo, že i Eleonořino myšlení se stále více podobá kočičímu. Její odstup od lidských způsobů vnímání, které zdaleka nemůže konkurovat kočičímu, je popsán tak srozumitelně, že proměna jejího života vyznívá více než pochopitelně. Dalo by se dokonce říci, že lákavě.

Zároveň se Eleonora zmítá mezi nemožností být vlastně kočkou jako lidskou bytostí. Biologii nelze přelstít, navzdory všem přizpůsobením. Přesto se přizpůsobuje, jak jen to jde. Nakonec se její život skládá pouze z lovu myši na zahradě a spánku, redukce na instinkt a pud. Eleonořin monolog vypráví o tom, jak se její smysly rozšiřují a společnost se stává naprosto nepodstatnou, jazykem, který se ve své jemné poetické přesnosti velmi blíží podstatě kočky - přes veškerou její ambivalenci. Ústup člověka do absolutního soukromí totiž zároveň klade naléhavou otázku, jakou odpovědnost musíme nést jako jednotlivci v rámci fungující společnosti.

Hra byla uvedena ve Staatsschauspiel Dresden v září 2022 a tato inscenace **vyhrála** prestižní soutěžní přehlídku **Mülheimer Theatertage 2023**.

Připravujeme český překlad.

Elfriede Jelinek (Rakousko)

ANGABE DER PERSON (Osobní údaje)

1 m, 3 ž (premiérové obsazení)

Vyšetřování kvůli daním, které je již sice dávno pozastaveno, ale které prohledalo i ty nejintimnější e-maily, se pro Elfriede Jelinekovou stává příležitostí k ohlédnutí za její „životní kariérou“. Literární formou vypráví příběh židovské části své rodiny. Její osobní údaje jsou opakovaně prokládány zprávami o osudech příbuzných, kteří museli v době nacismu uprchnout z Rakouska či byli deportováni a zavražděni. Soukromý finanční případ zároveň vede k úvahám o globálních kapitálových tocích. Jak velký zisk mají státy z vyvlastněného židovského majetku dodnes? A naopak, kolik nacistických celebrit bylo po roce 1945 bez námitek odškodněno? A jaké jsou současné modely úspor daní nebo evidentní skandály s finančními podvody?

Elfriede Jelineková, stejně autobiografická jako zobecňující, stejně sarkastická jako rozzlobená, si ve své hře vyřizuje účty nejen sama se sebou, ale i se společností, která se více zajímá o pachatele než o své oběti, a sleduje - což je leitmotiv jejího díla, k němuž se zde vrací silněji než kdy jindy – „cesty peněz jako jedné z největších záhad moderní ekonomiky, bezedné jámy, v níž všechno končí“.

Hra byla uvedena v prosinci 2022 v Deutsches Theater Berlin a patřila mezi finalisty soutěžní přehlídky Mülheimer Theatertage 2023.

Hra se v současnosti překládá.

Roland Schimmelpfennig (Německo)

DAS MÄRCHEN VON DER KLEINEN MEERJUNGFRAU (Pohádka o malé mořské víle)

2 m, 1 ž

Volná adaptace pohádky H. Ch. Andersena pro děti od 9 let si bere na mušku znečištění světových oceánů a ekologickou katastrofu.

Naštvaná trojice - dívka a dva chlapci - vypráví svůj příběh. Jsou zoufalí, protože jejich situace jim nenabízí žádnou budoucnost, pro kterou by stálo za to žít, kromě neustálé starosti o jídlo a vodu. Jsou rozzlobení, protože se cítí odstrčení a zapomenutí. Stojí na pláži, toužebně hledí za obzor - dívka chce zmizet někam pryč a sní o místě někde hluboko pod mořskou hladinou. O nějakém zářícím městě, kde je všechno lepší, o království plném hojnosti, kde by ona byla princeznou, skutečnou mořskou pannou. Jenže jak se do takového království dostat? Možná jí pomůže čarodějnice, která žije hned za zchátralou továrnou...

Hra **vyhrála** v kategorii her pro děti prestižní dramatickou přehlídku **Mülheimer Theatertage 2023**, kam byla pozvána inscenace divadla Theater Heidelberg (premiéra říjen 2022).

A další...

Rebekka Kricheldorf (Německo)

DAS HAUS AUF MONKEY ISLAND (Dům na Monkey Islandu)

2 m, 2 ž

marketingově ekologická komedie

Čtyři odborníci se setkávají na osamělém ostrově v Tichém oceánu. Kristina, Ann, Hannes a Andre nejsou posádkou mocného piráta, ale odborníky ve svém oboru. Byli najati, aby zachránili svět. Společnost Animalsdelight jim platí pobyt na Monkey Islandu, aby mohli vyvinout dokonalou marketingovou strategii pro uměle vyrobené maso. Už nebudou muset umírat žádná zvířata, světové klima se zachrání a všichni budou šťastní. Nebo nebudou?

Čtveřice ale netuší, že dům, ve kterém žijí, je smart house, který přesně zná jejich potřeby a chce jim splnit každé přání. Nastává divoká změť tužeb, pudů a intrik. Místo vývoje reklamní strategie se náhle vynořují úplně jiné otázky: řídíme se pouze svými pudy a touhami, ačkoli se rádi považujeme za racionální bytosti? Lze námi manipulovat podle libosti? Co nás vlastně činí šťastnými?

Svižná moderní komedie byla uvedena v Oldenburgisches Staatstheater v únoru 2019.

Chystáme český překlad.

Caren Jeß (Německo)

DEM MARDER DIE TAUBE (Holub kuně)

2 m, 3 ž

Náhodné setkání dvou žen, které jsou velmi velmi rozdílné – starší kdysi pracovala v muzeu, mladší je sociální pracovnice. Možná se mají rády kvůli své rozdílnosti – nebo jsou prostě osamělé? Vznikne mezi nimi opatrné přátelství. Theta chová holuby a bere Eriku na svou zahradu. Pro Eriku jako by se otevřel nový svět. Přátelství se starší Thetou je pro ni výzvou a je šťastná. Ale všechno hezké jednou skončí – zbydou jen holubi a krysy, mouchy a kuny. I o nich je tato hra, protože autorka dokáže popsat fascinaci jejich dekadentní, poněkud nechutnou krásou. Co po nás zbude, až naše kultura zanikne? Poezie, lyrika, punk, próza i drama, vše se rozbíhá na plné obrátky a setkání dvou podivných žen je popsáno velmi dojemně a melancholicky – i v písních punkové kapely The Toothbrushes, které v textu zazní.

Hra byla uvedena v rámci berlínské přehlídky nových her Autorentheatertage v dubnu 2023.

Nele Stuhler (Německo)
DER KLEINE SNACK (Svačinka)
2 m, 3 ž
revuální komedie

Taková svačina např. umožňuje hluboký vhled do regionu či státu, do něhož patří. Mezi hrstkou oříšků, kanapek, snacků, mezedes, tapas a půlnočního kebabu se nabídka občerstvení v našich zeměpisných šířkách naštěstí značně rozšířila. Mnoho svačinek přibýlo, některé už nezapadají do ducha doby a ještě jiné dnes kromě příjmu potravy plní i jiné funkce. Funkční potraviny mohou být stejně tak identitu utvářející jako rozdělující, což znamená: sdílení znalostí o zdravém či „správném“ jídle je dnes (nebo bylo vždy?) strukturálně třídí.

A přitom, jak známo, láska prochází žaludkem a sotva existuje něco, co by lidi spojovalo spolehlivěji než společné jídlo. Rituální moment společenství u stolu překlenuje konflikty a krize, vytváří nová spojení a soudržnost - nebo končí hádkou o stravovacích trendech, které vždy odrážejí obraz člověka vlastní epochy?

Hra byla pozvána na přehlídku nejlepších nových inscenací Autorentheatertage 2023.

Ariane Koch (Švýcarsko)
DIE TOTEN FREUNDE (Mrtví přátelé)
6 postav (premiérové obsazení - 6 ž)
hra se zpěvy a doslovem břízy

Svět za 200 milionů let – na Zemi zůstaly jen dinosauři (v premiérovém uvedení pouze samice). Jejich skupina přežívá a je nesmrtelná, když tu se nedaleko nich objeví neznámý tvor. Podivně odlišný, dvounohý, s tenkou kůží. Když ale zazpívá, dinosauřici Rosmarie se sevře srdce. Neznámého tvora nespustí z očí a je jím prakticky posedlá. Dokáže jí odpovědět na otázky o jejím původu, rodině a smyslu jejího jednotvárného života? A případně jí ukázat cestu k dlouho očekávanému vyvanutí? Ovšem ne všichni jsou z vetřelce, jehož řeči nikdo nerozumí, nadšeni. Jednoho dne je tvor nalezen mrtvý, příčina smrti víceméně zůstává nevysvětlena – někdo ho zabil? Či šlo o nehodu? Je vycpán, znovu uměle oživen a je pro něj vybudováno muzeum. Zdrčená Rosmarie s tím nesouhlasí a skupinu opouští. Nakonec převezmou vládu na světě rychle se šířící a odolné břízy, vše pokryjí svým žlutým pylem, v němž se skupina dinosaurů navzájem ztratí – přesto však k sobě nakonec najdou i s Rosemarií cestu. A byly to také břízy, kdo vyhrabal z nánosů svého pylu fragmenty tohoto textu a seřadily je podle svého uvážení pro případnou inscenaci.

Děj je prokládán lyrickými písněmi upomínajícími árie kdysi oblíbených singšpílů. Hra byla uvedena v prosinci 2022 ve Pfalztheater Kaiserslautern a tato inscenace byla k vidění i na berlínské přehlídce nových her Autorentheatertage 2023.

Chystáme český překlad.

Ulv Jakobsen (Německo)
LICHTGESTALT oder DAS SCHWEIN DES ANSTOSSES (Podoba světla aneb Vepřový problém)
1 m, 2 ž
konverzační komedie

„Jako gesto smíření jsem sehnal pět kilo nejlepšího bio masa, pro steaky z legendárního chovu jsem jel víc než hodinu.“

Manželé Kellerovi pozvali manžele Fehlhardtovy na grilování. Jörgen Keller se totiž chce usmířit se svým rozhněvaným přítelem Robertem – měli totiž původně být na stadionu a sledovat fotbalový zápas. Naplánovaný večer se ovšem vymkne kontrole a během konverzace začnou vypadávat ze skříní nečekaní

kostlivci. Navíc přijela jen Robertova žena Anne a ta se Jörgenovi svěří, že Robertova investice do čínského podniku byla chybná a že přišli téměř o všechny úspory. Katharina Kellerová zase nevyklučuje, že Robertův syn Ruben, který má podle Jörgena před sebou velkou profesní kariéru, není jeho. Nad vším se vznáší Jörgenův finanční krach. Investoval rodinné jmění do pochybného podniku v Číně. A tak během hovoru soupeří ušlechtilá ekologická prasata s těmi konvenčními a zajímavými i komickými katastrofickými tématy jsou třeba otcovství nebo i písečné bouře kdesi v Mongolsku. Jörgen zkrátka není přítomen a to je skvělá příležitost probrat nejen jeho osobní problémy.

Svižná a chytrá hra se všemi přísadami moderního bulváru - aktuální témata, jako je fotbal, životní prostředí, konzumace masa, ale i bulvární klasika, jako je nevěra, děti, machismus, ženská rafinovanost a společenské lži všeho druhu, jsou v textu zpracovány chytře, dynamicky a především vtipně.

A další jazyky...

Tena Štivičić (Chorvatsko)

THREE WINTERS (Drei Winter / Tři zimy)

8 m, 9 ž (možno více rolí)

Příběh rodiny Kosových, která žije v bývalém šlechtickém domě v Záhřebu. Rodinná sága se časově táhne od trosek monarchie přes období komunismu, rozpad Jugoslávie a začátek demokracie až po vstup do EU. V bouřlivém a kontroverzním mikrokosmu ožívá život této rodiny a abstraktní historie se stává živou a hmatatelnou entitou, která se týká nás všech. Především evropské dějiny a jejich dopady, kterým nikdo neunikne, jsou zde podány s humorem a napětím. Tyto odlišné, převážně ženské hlasy generací z minulosti i současnosti nám umožňují nahlédnout na vývoj, který je důsledkem společenských a politických procesů. Rodina a domnělé soukromí jsou neúprosně vtaženy do víru dějin a nejen členové rodiny bojují o své přežití. Jsou to však především ženy, které svou silou udržují život a nesou ho napříč generacemi.

Hra byla s velkým úspěchem uvedena v Národním divadle v Londýně v prosinci 2014, hra získala např. ocenění Susan Smith Blackburn Preis 2015.

Hru máme k dispozici v angličtině a němčině.

JE Z ČEHO VYBÍRAT

- archiv starších Listů z Aura-Pontu najdete [zde](#)
- celou naši nabídku her najdete v našem rozsáhlém katalogu [zde](#) – můžete využít i pokročilé vyhledávání např. dle počtu postav, žánru, jazyka...
- připravili jsme pro vás i speciální tematické nabídky - [zde](#) (např. dramaturgie, hry pro amatérské spolky, muzikály...)